

Data publikacji: 12-11-2015

**SENAT
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
IX KADENCJA**

Warszawa, dnia 12 listopada 2015 r.

Druk nr 3

**Pan
Stanisław KARCZEWSKI
MARSZAŁEK SENATU
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ**

Na podstawie art. 7 ust.1 Regulaminu Senatu my, niżej podpisani senatorowie, zgłaszamy kandydaturę **senatora Bogdana Borusewicz**a na wicemarszałka Senatu.

(-) Mieczysław Augustyn	(-) Maria Pańczyk-Pozdziej
(-) Ryszard Bonisławski	(-) Marek Rocki
(-) Bogdan Borusewicz	(-) Jadwiga Rotnicka
(-) Leszek Czarnobaj	(-) Jan Rulewski
(-) Robert Dowhan	(-) Sławomir Rybicki
(-) Jarosław Duda	(-) Grażyna Sztark
(-) Jerzy Fedorowicz	(-) Piotr Wach
(-) Piotr Florek	(-) Józef Zając
(-) Tomasz Grodzki	(-) Barbara Zdrojewska
(-) Kazimierz Kleina	(-) Piotr Zientarski
(-) Bogdan Klich	
(-) Andrzej Kobiak	

Bogdan Borusewicz

Marszałek Senatu VI, VII i VIII kadencji

Posel I, II i III kadencji

Urodził się 11 stycznia 1949 r. w Lidzbarku Warmińskim, dokąd rodzice przybyli z Wileńszczyzny.

Był działaczem opozycji demokratycznej. W maju 1968 r., jako uczeń Liceum Sztuk Plastycznych w Gdyni, został aresztowany za druk i kolportaż ulotek popierających protesty studentów na 3 lata więzienia.

W 1975 r. ukończył historię na Wydziale Nauk Humanistycznych Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego. W latach siedemdziesiątych był współorganizatorem opozycji demokratycznej w Lublinie i na Wybrzeżu. W 1976 r. uczestniczył w akcji pomocy robotnikom Radomia i został członkiem Komitetu Obrony Robotników. W latach 1977–1978 współorganizował Wolne Związki Zawodowe Wybrzeża. Był także jednym z redaktorów pism "Robotnik" i "Robotnik Wybrzeża".

W 1980 r. był organizatorem Strajku Sierpniowego w Stoczni Gdańskiej; współtworzył postulaty strajkowe. Po wprowadzeniu stanu wojennego kierował drugim strajkiem w Stoczni Gdańskiej z 15 na 16 grudnia 1981 r. Potem ponad 4 lata ukrywał się i kierował podziemiem „Solidarności”. W latach 1984–1986 był członkiem Tymczasowej Komisji Koordynacyjnej, następnie – Tymczasowej Rady NSZZ "Solidarność". Był aresztowany i więziony. Brał udział w strajkach w maju i sierpniu 1988 r. w Stoczni Gdańskiej. Od 1989 r. był członkiem Prezydium, a w latach 1990–1991 – wiceprzewodniczącym Komisji Krajowej NSZZ "Solidarność".

Od 1991 do 2001 r. - poseł na Sejm; w I kadencji – przewodniczył Klubowi NSZZ "Solidarność", w II i III kadencji – w Unii Wolności. Przewodniczył Komisji Nadzwyczajnej ds. Zbadania Stanu Wojennego i w tzw. sprawie oskarżeń Premiera Oleksego. Był też członkiem komisji: Spraw Zagranicznych, Mniejszości Narodowych i Etnicznych, Konstytucyjnej Zgromadzenia Narodowego, Nadzwyczajnej do rozpatrzenia projektów ustaw konstytucyjnych, Administracji i Spraw Wewnętrznych, Odpowiedzialności Konstytucyjnej, Nadzwyczajnej ds. kodeksu pracy.

W VI, VII i VIII kadencji Senatu przewodniczył Zgromadzeniu Parlamentarnemu Polski, Litwy i Ukrainy, a także Parlamentarnemu Zespołowi ds. Współpracy z Organizacjami Pozarządowymi.

W latach 1997–2000 był wiceministrem w Ministerstwie Spraw Wewnętrznych i Administracji, gdzie m.in. nadzorował policję. W latach 2001–2005 był wicemarszałkiem i członkiem Zarządu Województwa Pomorskiego.

Należy do Platformy Obywatelskiej RP.

Jest wdowcem, żona Alina Pienkowska (1952–2002) była działaczką opozycji i „Solidarności” oraz senatorem II kadencji Senatu RP. Ma dwoje dzieci.

Okręg wyborczy nr 65 – miasta na prawach powiatu Gdańsk i Sopot.